

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĒTIES!

SESTDIEN,
1986. GADA
12. JULIJĀ
Nr. 83 (5467)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

VĀRDS PRESES GRUPĀM

Turpinām lopbarības sagatavošanu

Kolhoza «Rīts» laukkopji un mehanizatori, speciālisti un kantora darbinieki šovasar ar atdevi strādājuši siena sagatavošanā. Salīdzinot ar pagājušo gadu, esam sarūpējuši sausās lopbarības par 124 tonnām vairāk.

Plānotais siena daudzums pārsniegts par četriem procentiem. Taču, rēķinot uz vienu govi, vēl neesam nodrošinājuši 2 tonnas siena, tāpēc ar skubu virsmēslajām novāktās platības. Vairāk nekā 200 hektāros plausim atālus, no kuriem tad arī turpināsim kaltēt sauso sienu un gatavot citu veidu lopbarību.

Iesalniekos, Brūveros un Lauros īsos termiņos — trijās dienās — piepildītas skābsiena tranšejas. Šo lopbarību esam sagatavojuši nepilnu 90 procentu apjomā.

Aktīvi savus pienākumus kvalitātes komisijas sastāvā veica saimniecības galvenie speciālisti — zootehniks, vētrāsts, agronomi, visi augkopības un fermu brigādieši. Katrs no viņiem atbildēja par noteiktu lopbarības uzkrāšanas objektu — sienu

šķūni vai skābsiena tvertni. Viņi palīdzēja novērst darba gaitā radušās kļūmes, pārbaudīja sagatavošanas kvalitāti, jo sevišķi skābsiena blietēšanu naktīs. Vai strādā, kā nākas.

Darbā nebija skubināmi laukkopības brigādieši Jānis Eiduks, Jānis Vaivodis un Juris Skapars. Ar viņiem cieši sadarbojās fermu brigādieši Jāzeps Dimants, Emīlija Platkalne, Ārija Upeniece un citi biedri.

Esam sagādājuši 949 tonnas zaļa, smaržīga, sausa siena un 2 000 tonnas skābsiena. Noņemti paraugi, kvalitātes noteikšanai un aizsūtīti laboratoriskai pārbaudei.

V. ZEILĀNE,

kolhoza «Rīts» partijas pirmorganizācijas sekretāre, preses grupas locekle

Un atkal līgos vārpas

Mūsu kolhoza ziemāju lauks aizņem 520 hektārus, 20 hektārus sējām zaļbarībai sīvēniem, bet pārējos — graudiem. Tie visi tiks audzēti pēc intensīvas tehnoloģijas, tāpēc saņem labu mēslojumu.

Zeme stipri sakaltusi, darba tempi nav pārāk lieli, tomēr arī pārsniedz maiņas uzdevu-

mus. Pašlaik viņu ir trīs — divi pieredzējuši — Pāvels Groza un Aleksejs Sabanskis, kurš pērn bija arāju sacensības līderis, un mūsu jaunais kolhoznieks Husnūtdins Ģibadullins.

Pirms aramkārtas apvēršanas lauki tiek lobīti. Vēlāk, kad izbrīvēsies traktori no lopbarības sagatavošanas, arājiem palīgā sūtīsim papildspēkus. Saimniecības vadība un speciālisti raugās, lai kvalitāte būtu teicama. Lielās platībās izdarām planēšanu, lai nolīdzinātu mikroreljefu, kaut cik saglabātu valēmi.

J. IVANOVA,

kolhoza «Krasnij Oktjabrj» dispečere operatore, preses grupas locekle

Ziemājiem paredzēto lauku augsnes apvēršanā mūsu kolhoza mehanizatori uzņēmuši straujus tempus un iesākuši rēķinu otrajā simtā hektāru.

Ipaši gribas uzteikt traktoristu Pēteri Vaivodu, kurš dienā pieveic pa divām ar pusi maiņu normām. Darbu viņš sāk agrī no rīta, tad dienasvidū, kad valda svelme, kādu laiku atpūšas un ar traktoru DT-75 uz lauka ir līdz vēlam vakaram.

Augsnes sagatavošanas sējai tehnoloģija šogad ir tāda, ka vispirms lauks jāuzlabo, tad tam dodam labu organisko mēsļu devu un tad brauc ar arklēm. Lobīšanā teicami strādā Andrejs Mucenīks, bez viņa darba arī nekur tālu netiktu uz priekšu, jo arī mūsu pusē sausums ir sacietējis zemes virskārtu. Rosīgi darbojas divi organisko mēsļu

iestrādes posmi. Tikko pabeidzām skābsiena gatavošanu un arājiem palīgā nosūtām vēl divus vīrus. Lobīšanā strādā trīs mehanizatori.

Zemi ziemāju sējai plānojam gatavot līdz 10. augustam.

A. BERKE,
kolhoza «Rīts» galvenā agronome, preses grupas locekle

Mūsu saimniecība ir pati mazākā rajonā, proporcionāli tam vismazākās arī ziemāju platības — 210 hektāri. Tomēr to sagatavošana sējai ir nopietns uzdevums.

Aršanu esam uzticējuši trim mehanizatoriem: Antonam Ūgānim un Pēterim Viaksem, kuri strādā ar traktoriem T-74, Jāzepam Utinānam — ar traktoru DT-75. Viņi dienā izpilda 1,3 maiņu normas.

Sevišķā mehanizatoru rūpju lokā ir papuves — 65 hektāri. Lai tās nebūtu ne zaļas no saugušajām nezālēm, ne arī baltas tīrumu kumelītes ziedēšanas laikā bet gan melnas, kā tām jābūt. Tāpēc pastāvīgi raugāmies, lai būtu nolobītas, tiklīdz sāk parādīties nezāles. Šo plātību uzturēšanu kārtībā sākām jau pavasara sējas dienās maijā, kad tika izvests un iestrādāts arī organiskais mēslojums.

J. Utināns ne tikai tiek galā ar saviem arāja uzdevumiem, bet arī strādā masas blietēšanā skābsiena tranšeijā.

L. SONDORE,

Dzeržinska kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre, preses grupas vadītāja

LOTOSU DARBA REZULTĀTI NO 30. JONIJĀ LIDZ 5. JULIJAM

9. — 10. KLASU VIENĪBU vidū pirmo vietu ieņēma «Vandziņš», uzdevums veikts par 190 procentiem (Preiļu 1. vidusskola, M. Gorkija kolhozs). Tālāk seko «Orions» (Preiļu 1. vidusskola, K. Marksa kolhozs) ar 150 procentiem, «Letigola» (Līvānu 1. vidusskola, kolhozs «Rīts») — 106, «Amikeco» (Līvānu 1. vidusskola, M. Gorkija kolhozs) — 105, «Romantika» (Līvānu 2. vidusskola, kolhozs «Zelta vārpa») — 102 procenti.

Līvānu 2. vidusskolas vienība «Draudzīgais», kas strādā komunālo uzņēmumu kombinātā, uzdevumu veikusi par 100 procentiem.

Mainās pēdējās nedēļas uzdevumu par 100 procentiem veica Līvānu 2. vidusskolas vienība «Jaunība», kas strādāja Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā.

Siena laiks izmantots efektīvi

Divdesmit dienu kolhoza «Dzintars» mehanizatori, laukstrādnieki, kā arī kantora darbinieki ziedoja sienu sagatavošanai. Ja labi veicās, uz šķūņiem dienā aiztransportēja simts tonnu. Tas ir labs rādītājs. Siena gatavotāji strādāja no pulksten astoņiem rītā līdz deviņiem vakarā. Viss padarīts bez talcnieku palīdzības. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, lapiem būs divreiz vairāk barības. Kā tas panākts?

Saimniecībā pilnībā izmantoja labvēlīgos laika apstākļus, saulainās dienas. Droši, bez kļūmēm strādāja tehnika. Tās saimniecībā šopavasār bija vairāk. Klāt bija nākusi ļaudīga savācējprese. Pilnībā noslogojot importa tehniku, ražīgi izmantoja arī parastās plaujmašīnas KS-2.1 un rotējošās. To priekšrocība — var strādāt mazākos tīrumos,

kur ielgabarīta tehniku izmantot nav parocīgi.

Gatavojoties sezonai, bija veikts liels darbs, lai sakārtotu šķūņus un skābsiena tranšejas. Galvenā uzmanība tika veltīta sausajam sienam, apmēram simts tonnu ir vajājā veidā (izbaros zirgiem), bet viss pārējais sapsēsts kīpās. Daudz palīdzēja vietējās astoņgadīgās skolas un Vārkavas vidusskolas audzēkņi.

Katrs kurš bija norīkots lopbarības sagādē, lai kādu darbu veica, saņēma konkrētu uzdevumu un tika prasīts, lai tas būtu izpildīts. Ik dienas apkopoja un analizēja veikumu, bet labākos darba darītājus uzteica ik pēc nedēļas.

Lopbarības, arī sausā siena, sagatavošana turpinās tā dēvētajās neplānotajās platībās. Patlaban siena sagatavošanas plāns, ieskaitot arī papildus uzdevumu,

izpildīts par 117 procentiem. Vēlāk būs visi 120 procenti. Tas nozīmē, ka papildus tam 2 000 tonnām, kas ņemtas uzskaitē, sarūpēs vēl divus simtus tonnu. Pašlaik saimniecībā no zālājiem iekrātas 2 037 tonnas barības vienību, šo rādītāju cer noapaļot līdz 2 050 tonnām.

Apmērina arī kvalitāte — visi krājumi atbilst I un II klasei. Katrai govij, kā tas noteikts bioloģiskajās normās, jau ir pa 2,1 tonnai siena (pavisam būs 2,2 tonnas).

Kolhozs «Dzintars» ir viena no tām nedaudzajām saimniecībām rajonā, kura savu skaita ziņā kuplo ganāmpulku jau labi nodrošinājus ar lopbarību. Bez siena tai ir arī 3 000 tonnu skābsiena. Rudens pusē ieliks pietiekami daudz skābbarības, pabeigs zāles granulu ražošanu (100 tonnas).

A. RANCĀNS

Pārskats

par lopbarības sagādi un zemes aršanu ziemājiem (plānu un uzdevumu izpilde pēc RARA dispečerdienesta ziņām) līdz šā gada 11. jūlijam

Saimniecība	Siena gatavošanas uzdevuma izpilde	Ražots skābsiena	Arājis ziemājiem
«Sarkanā ausma»	115	118	13
«Dzintars»	113	102	9
Kirova	107	76	7
Dzeržinska	106	54	39
Raiņa	100	102	6
M. Gorkija	100	93	8
«Vārkava»	98	89	4
Leņina	97	92	5
«Sijukalns»	88	120	9
Rudzātu p. s.	88	49	18
Aglonas p. s.	87	78	11
«Nākotne»	86	100	15
K. Marksa	85	95	12
«Krasnij Oktjabri»	84	112	56
Oškaina	82	110	16
«Rīts»	80	85	23
«Zelta vārpa»	78	104	10
Suvorova	77	51	20
«Dubna»	70	84	
Rušonas p. s.	55	62	
RAJONĀ	89	92	13

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govis dienā (1. jūlija I dekadē)	+ , - , salīdz. ar iep. dek.	+ , - , salīdz. ar to pašu laiku 1985. g.
«Krasnij Oktjabri»	16,9	-0,3	-0,7
Leņina	15,7	+0,2	-0,8
«Sarkanā ausma»	14,7	-0,6	-
Dzeržinska	14,6	-0,3	+0,9
Kirova	14,0	-0,2	-
«Zelta vārpa»	13,8	-0,1	-
Raiņa	13,5	-0,6	-0,4
Rušonas p. s.	13,5	-	-
M. Gorkija	13,4	+0,1	-
Oškaina	13,0	-0,1	-0,8
«Rīts»	12,9	-0,5	+1,0
Rudzātu p. s.	12,6	-0,5	+0,8
«Vārkava»	12,3	-0,7	+0,2
«Nākotne»	12,2	-0,2	-0,5
Suvorova	12,1	-0,4	-
«Sijukalns»	12,0	-0,1	-0,1
K. Marksa	12,0	-0,3	-0,7
Aglonas p. s.	11,6	-0,1	-1,5
«Dubna»	11,5	-0,1	+0,3
«Dzintars»	11,3	-0,5	-0,1
RAJONĀ	13,3	-0,3	-0,2

Iepriekšējā nedēļā lopbarības sagatavošanā visaugstākos tempus sasniegta Jāņa Romanovska vadītās tehnoloģiskās vienības mehanizatori Raiņa kolhozā un kļuva par labākajiem rajona komplekso tehnoloģisko vienību sociālistiskajā sacensībā.

Katrs vienības loceklis deva savu ieguldījumu kopīgajos panākumos. Teicami savu darbu, strādājot ar E-301, veica mehanizatori Alfrēds Sņepsts un Voldemārs Sņepsts, ar E-280 — Kazimirs Gāga, Pēteris Mihailovs un Juris Mišrenieks. Dotos uzdevumus sekmīgi izpildīja arī siena presētāji Jānis Trūps un Pēteris Sņepsts, siena transportētāji šoferis Vladimirs Bogdanovičs un mehanizators Pēteris Rožāns.

ATELĀ (no kreisās): tehnoloģiskās vienības vīri — šoferis V. Bogdanovičs, vienības vadītājs J. Romanovskis, siena presētāji J. Trūps un P. Sņepsts, transportētājs P. Rožāns un laukstrādnieks S. Pūdzis pēc Goda raksta saņemšanas.

J. SILICKA foto

TAUTAS KONTROLES LAPPUSE

Nr. 4 (59)

Tautas kontroles rajona komitejā

Kārtību nodrošina enerģiska rīcība

Tautas kontroles rajona komitejas kārtējā sēdē dienaskārtībā bija aktuālas problēmas, kuras patlaban nodarbina darba kolektīvus. Par tām mēs daudz runājam, tās labi zinām, taču ne tik bieži gadās, ka vienam no otra atšķirīgiem faktiem ir daudz kopīgu iezīmju. Taču — visu pēc kārtas.

Viens no galvenajiem uzdevumiem tagad, bez šaubām, ir cīņa pret bezsaimnieciskumu. Bet diemžēl vēl nereti ir gadījumi, kad pret šo visnotaļ negatīvo parādību izturas samierinoši. Par to varēja pārliecināties arī tautas kontroles rajona komitejas sēdē, kad izskatījām, kā kolhozā «Nākotne» izmanto tehniku un ražošanas iekārtas.

Pārbaudē konstatēts, ka daļu saimniecībā esošās tehnikas neizmanto vai arī tā darbojas ar pusslodzi. Kolhozs, piemēram, kādreiz iegādājies traktoru S-100, kurš nu jau vairākus gadus netiek likts lietā. Saimniecībā neizmanto arī kombainu KS-2,6, laistīšanas mašīnu. Kolhozā kartupeļu lauki nav sevišķi lieli, bet nopirkta četras stādāmās mašīnas un viens kartupeļu novākšanas kombains, ar kuru sezonā nokopi labi ja 10 hektārus stādījumu. Netiek izmantota arī liela daļa piekabes inventāra: arklī, kultivatori, traktorvilkmes sējmašīnas, organiskā mēslojuma iestrādes mašīna, skābarības kombaini.

Sakarā ar to, ka kolhozā lauksaimniecības tehniku izmanto slikti, nereti ieviecas lauku darbi. Piemēram, saimniecībā ir pietiekami lopbarības sagatavošanas tehnikas (3 «E» tipa agregāti, 23 traktorvilkmes plaukmašīnas un smalcinātāji, 10 grābekļi, 7 savācējpreses, 30 traktoru piekabes un 21 kravas automobilis), taču darba tempi šogad kampaņas sākumā bija zemi. Tiesa, vēlāk stāvoklis uzlabojās.

Tā kolhozā «Nākotne» ievērojamu daļu lauksaimniecības tehnikas izmanto sliktāk vai arī vispār neizmanto. Bet katra mašīna taču maksā naudu. Tehnikas iegādei saimniecība iegūda līdzekļus, no kuriem vēlāk nav atdeves. Turklāt daudziem kolhoziem un sovhoziem nepietiek speciālās tehnikas, kura, kā izrādās, stāv bez darba pie kaimiņiem.

Kāpēc tā notiek? Atbildi uz šo jautājumu tautas kontroles rajona komitejas sēdē deva kolhoza «Nākotne» galvenais inženieris mehāniks L. Vilčāns.

— Patiešām, mūsu saimniecībā ir daudz lieka piekabes inventāra, bet to mēs esam spiesti izmantot rezerves detaļām. Protams, laistāmā mašīna mums pavisam nav vajadzīga. Taču kolhozam to iedalīja, un mums tā bija jāpērk.

No teiktā var secināt vienu — nepieciešams beidzot ieviest kārtību lauksaimniecības tehnikas sadalē, jo citādi rodas mākslīgi veidots deficīts. Arī kolhoziem un sovhoziem pārdomātāk jāsaista pietiekami jaunas tehnikas iegādei. Nedrīkst aizmirst, ka tagad, kad agrorūpnieciskajā kompleksā ieviesta jauna darba apmaksas sistēma, personiģie ienākumi daudz lielākā mērā būs atkarīgi no kolektīva saimnieciskās darbības rezultātiem.

Mūsu valstī izvēršusies plaša cīņa pret bezstrādes ienākumiem. Daudz šajā ziņā jāveic arī mūsu rajonā. Par to vēlreiz nācās pārliecināties, kad tautas kontroles rajona komitejas sēdē izskatīja rezultātus, ko devusi saimnieciskā finanslādas darbības pārbaude Preiļu un Līvānu pilsētu iedzī-

votājiem piederušo garāžu kooperatīvos. Piemēram, aplūkosim 3. garāžu kooperatīva statūtu pārkāpumus.

Pārbaudē atklājās, ka kooperatīva naudas ienākumi glabājas nevis bankā, bet gan krājās uz kassiera vārda. Par sabiedrisko pienākumu veikšanu priekšsēdētājam, priekšsēdētāja vietniekam un kaserim bija noteikta piemaksa. Par zemes darbiem ar uzņēmumu tehniku maksāja nevis uzņēmumam, bet gan tehnikas vadītājam. Turklāt daži garāžu īpašnieki tā arī nevarēja ar dokumentiem pierādīt, ka celtniecības materiālus viņi iegādājušies likumīgā ceļā.

Par sabiedriskā kārtā veiktu darbu cilvēkiem maksā naudu, par tehnikas izmantošanu norēķinās nevis ar uzņēmumu, bet gan ar strādnieku, nemaz neieodomājoties, ka tehnika pieder ne viņam, bet valstij... Būvmateriāli sagādāti nelikumīgā ceļā, un tas liek domāt par dažu cilvēku bezstrādes ceļā iegūto ienākumu apjomu. Visi šie pārkāpumi, kā saka, notiek acī priekšā. Domājams, rajona izpildkomiteja, kurai nosūtīti attiecīgi materiāli, principiāli un pienācīgi novērtēs garāžu kooperatīvu darbību.

Viens no svarīgākajiem sociālajiem uzdevumiem patlaban ir iznīdēt no mūsu dzīves zūpību un alkohollismu.

Statistikas datu analīze un pirms sēdes izdarītās pārbaudes rezultāti parādīja, ka līdz Latvijas PSR Ministru Padomes 1985. gada 4. jūnija lēmumam par tirdzniecības ierobežošanu ar alkoholskajiem dzērieniem tos pārdeva 57 ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības veikalos un 9 sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos. Patlaban ar tiem tirgojas 22 veikali un 4 sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi. Salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu alkoholskajiem dzērieniem realizācija sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos samazinājusies par 220,5 tūkstošiem rubļu. Taču — tā pleaugusi mazumtirdzniecībā.

Joprojām tiek pieļauti tirdzniecības noteikumu pārkāpumi. Piemēram, no 1985. gada decembra līdz 1986. gada maijam rajona izpildkomitejas iekšlietu daļa sodījusi 6 tirdzniecības darbiniekus par alkoholskajiem dzērieniem pārdošanas noteikumu neievērošanu un pircēju krāpšanu. Pret restorāna «Dubna» oficianti ierosināta krimināllieta par rupjiem tirdzniecības noteikumu pārkāpumiem, pārdodot alkoholskos dzērienus. Pat pārbaudes laikā tika atklāti divi pārkāpumi, 12. jūnijā 20. veikalā pārdeva alu pirms pulksten 14.00, bet 16. jūnijā restorānā «Dubna» oficiante Orlovska neievēroja alkohola pārdošanas normas.

Tā tautas kontroles rajona komitejas sēdē, izskatot trīs atšķirīgus lautājumus, vienā punktā fokusējās trīs negācijas: bezsaimnieciskums, bezstrādes ienākumi un zūpība. Protams, šeit minētā ne visi fakti un jautājumi, kas izvirzījās sēdes laikā, taču arī tā ir skaidrs: lai ieviestu kārtību, nepieciešama enerģiskā rīcība.

V. PETROVS,
tautas kontroles rajona komitejas loceklis

SODIEN LAPPUSE:

— Dienaskārtībā — bezsaimnieciskuma, bezstrādes ienākumu un zūpības apkarošana.

— Kā kolhozā «Nākotne» un Suvorova kolhozā zirgus pirka.

— Tautas kontrolieri vērtē paveikto un nosaka turpmākās darbības virzienus.

Juris Bisteris — rajona sadzīves pakalpojumu kombināta mēbeļu ceha galdnieks, tautas kontroliera pienākumus veic jau vairākus gadus. Pieredze, liela atbildības izjūta un apzinīgā attieksme, lūg, i pašības, kas ierindo viņu aktīvāko tautas kontrolieru pulkā. Juris Bisteris vienmēr piedalās visos reidos un pārbaudēs, viņš ir cilvēks, kurš principiāli vērsas pret jebkuru negāciju, nepaieņaujot vienaldzīgi garām trūkumiem.

ATELĀ: Juris Bisteris pārbauda mēbeļu garnitūras detaļu komplektēšanu.

J. SILICKA foto

Celt savu prestižu

Leņina kolhoza tautas kontroles grupas priekšsēdētāja pārskats par darbu bija vairāk nekā pieticīgs: svarīgākie virzieni, daži skaitļi un fakti, galvenajos virzienos — turpmākie uzdevumi. Taču atbilstoši laika garam aiz šīs informācijas, kas nebija pārplina ar mulsinošiem sasniegumiem, spilgtiem piemēriem, skaļiem deklarējumiem, bija saskatāms rūpīgs tautas kontrolieru ikdienas darbs.

12 aktus, 6 ziņojumus tautas kontrolieri pēc reidiem un pārbaudēm bija iesnieguši izskatīšanai kolhoza valdei. Aiz katra no šiem dokumentiem — bezsaimnieciskums, nolaidības fakti. Piemēram, Sondoru fermā tautas kontrolieri atklāja sabojātu zaļo masu — pavisam četras tonnas, atklāts kontroles trūkums celāzīmju izsniegšanā un apmaksāšanā. Vainīgie saukti pie atbildības.

Kontrolieros lielu uztraukumu rada stāvoklis lopkopības kompleksā, kur ne reizi vien bijusi lopu krišana. Plūvdū fermā savukārt pienam ir zems tauku saturs. Uztrauc arī nesaimnieciska attieksme pret zemi: pa 1 — 1,5 hektāriem pie fermām appludināti ar vircu.

Kā vienmēr tur, kur sastopamies ar istu darbu, panākumi mijas ar neievērotiem trūkumiem, sasniegumi — ar problēmām un uzdevumiem, pie kuru izlemšanas ar lielu atbildību un lietas pārzināšanu ķeras saimniecības partijas birojs.

— No priekšsēdētāja pārskata redzams, ka tautas kontroles grupu laiku nav pavadījuši bezdarbībā. Un tomēr pagaidām mēs vēl neesam spējuši pacelt darba un paša kontroliera nosaukuma prestižu, paaugstināt viņu lomu trūkumu novēršanā, — uzstājoties telca partijas pirmorganizācijas sekretāre V. Maksimova. — 46 tautas kontrolieri kopā ar komjaunatnes starmeša štābu ir spēks. Mums būtu daudz mazāk trūkumu, ja katrs darbotos principiālāk, censtos novērst nepilnības savā darba vietā. Bet kas notiek pašlaik? Kontrolieris ievēroja nebudānu, pazinoja par to grupas priekšsēdētājam un līdz ar to uzskata savu misiju par paveiktu.

Partijas pirmorganizācijas birojs ir centies analizēt tautas kontrolieru darbību, ievirzīt to vajadzīgā gultnē, noklausoties priekšsēdētāja pārskatus, norādot uz trūkumiem darbā. Taču līdz galam ievērot koleģialitātes principu grupas vadīšanā nav izdevies. Daudz ko priekšsēdētājam nācās uzņemties pašam, pašam novest lietu līdz galam. Cēlonis tam, kā uzskata partijas birojs, ir kontrolieru neatsaucība, nedrošība, arī inertums.

Tātad jāceļ tautas kontrolieru prestižs, jāpalielina viņu loma un ietekme kolektīva ražošanas un audzināšanas darbā.

L. GALAKTIONOVA,
tautas kontroles rajona komitejas ārstata inspektore

Orientējoties uz galveno

Kopš maija, kad grupās un posteņos notika pārskati un vēlēšanas, Līvānu stikla fabrikas tautas kontrolieri pārbaudījuši izejvielu uzglabāšanas kārtību, sociālistiskā ierobežošanas saglabāšanu, energoresursu izmantošanu, izlaideju fotoavīzi, kurā atspoguļoti reidu rezultāti. Atklātie trūkumi — sodas uzglabāšana atklātā vietā, tas, ka atsevišķām noliktavām nav durvju, kas rada iespēju izsaimniekot izejvielas un materiālus, kā arī citas nebudānas ierakstītas arī pārbaudes aktā.

Reidos fabrikā piedalījās cehu grupu tautas kontrolieri, kuras

parasti darbojās katra par sevi. Tāda prakse dod iespēju grupu un posteņu kontrolieriem salīdzināt savu darbu uz vietām ar visa fabrikas kolektīva darbību, uzlīdzāt, uz ko orientēties pirmām kārtām. Tāpat kā agrāk, par galveno savu darbā tautas kontrolieri uzskata ekonomijas režīma pastiprināšanu, ražošanas un darba disciplīnas stingru ievērošanu.

Uz visiem tautas kontrolieru signāliem un ierosinājumiem fabrikas administrācija, reaģē operatīvi, veic pasākumus atklāto trūkumu novēršanai.

L. JURJEVA

Kur jūs, raibie gadatirgi?

Nē, šo jautājumu šodien nebūt neuzdod mūsu vectēvi un vecmāmiņas. Kaut arī par jautriem, trokšņainiem un raibiem gadatirgiem mums bērniībā stāstīja tieši viņi. Un darīja to tik interesanti un aizraujoši, ka, tikai iedomājoties vien, mūsu acu priekšā kā dzīvī nostājās brūni un dūkanbēri skaistuli — zirgi, izveicīgi un apsvēdīgi tirgoņi, vienkārši un uzticīgi pircēji.

Nē, par gadatirgu, zirgu izsoles un tirgoņu trūkumu ekumst pilnīgi mūsdienīgi mūsu kolhozu un sovhožu lopkopji. Jo nav noslēpums, ka daudzviet zirgs kļuvis par pavisam retu dzīvnieku. Par tik retu, ka daudzās saimniecībās to ar pilnīgām tiesībām var ierakstīt valsts aizsargājamo dzīvnieku sarakstā Sarkanajā grāmatā. Vismaz pašreiz.

To visu nemot' vēd, Suvorova kolhoza valde pagājušā gada oktobrī nolēma iegādāties četras keves ganāmpulka atražošanai. Nav ko teilst, nodoms — prātiģis. Taču tā slēptā jēga kļuva saprotama tikai tad, kad izradījās, ka iepirktie zirgi 1986. gadā pleaugumu tā arī neveda. Taču... tie patiešām saimniecībā palīdzēja izpildīt lopu skaita palielināšanas plānu. Šī ideja tik ļoti atvieglināja zirgkopības attīstību, ka speciālisti gandarīti nopūtās: nevajag ne audzēt, ne rūpēties, bet plāna izpildes rādītāji ir.

Taču divi momenti tomēr aptraucēja viņu prieku.

Pirmkārt, ne jau viņi bija šīs visnotaļ interesantās zirgkopības attīstības metodes pirmatklāji. Gandrīz tāda pat darba pieredze bija uzkrāta kolhozā «Nākotne», kur valde arī izskatīja jautājumu par zirgu iegādi. Tiesa, tās locekļi pie kopīga sprieduma tā arī

nenonāca. Jo zootehnikā nepārprotami izteicās, ka zirgi no iedzīvotājiem jāiepērk ne vien saimnieciskās nepieciešamības dēļ, bet gan lai izpildītu to skaita palielināšanas plānu gada beigās. Zirgus galu galā tomēr iegādājās.

Otrkārt, uztrauca svētdienīgā un labi noregulētā — gadatirgus vai tam līdzīga pasākuma — pirkšanas pārdošanas mehānisma trūkums. Bija viss: pircēji, kas uzticējās, zirgu tirgoņi, haoss cenās un dokumentācija, bet nebija svētku...

Sliktais noskaņojums vēl vairāk padziļinājās, kad pārbaudes laikā Suvorova kolhoza un «Nākotnes» speciālisti bija spiesti atzīties, ka nezinā pat valsts iepirkuma cenas, kaut arī tās stingri noteiktas LKP CK un LPSR Ministru Padomes kopējā lēmumā Nr. 684 (1982. g. 29. XII).

Bez tam — kāpēc vispār atcerēties par cenām, ja kolhozā «Nākotne», piemēram, veicot gada inventarizāciju un nosakot no jauna nopirkto zirgu vērtības bilanci, par viņiem samaksātās summas vispār netika nemtas vēd? Piemēram, ja par zirgu vārdā Mika samaksāja četrus tūkstošus rubļu, tad inventarizācijas aprakstā Nr. 8 tā bilances vērtība ir 670 rubļi. Kā ne grozies, tomēr izskaidrot šos faktus nav viegli.

Bet ir arī jautājumi, uz kuriem atbildēt, kā izrādās, vispār nav iespējams. Kā, piemēram, lai kolhoza «Nākotne» speciālisti izskaidrotu faktus, ka viens no zirgu pārdevējiem parādīja izziņu no ietu komitejas par to, ka dzīvnieks vārdā Irma ir septiņus gadus vecs, bet pirkšanas aktā norādīts, ka kolhozs nopircis

zirgu vārdā Dzidra, sešus gadus vecu? Vai arī — kāpēc vienā no Suvorova kolhoza grāmatvedības dokumentiem norādīts, ka zirga pārdevējs H. Pavlovskis dzīvo Talsos, bet, kā rāda pirkšanas akts, viņš dzīvo Silajāņu ciemā? Te, grībot negrībot, nāk prātā senie gadatirgi, pēc kuriem atskaites par pirkumu prasīja tikai sieva.

Izvaizīties no paskaidrojumiem saimniecības varēja diezgan vienkārši. Vajadzēja tikai nedaudz padomāt un varēja norādīt, ka zirgi iepirkti nevis no iedzīvotājiem, bet gan no citām organizācijām. So pēdu jauksanas variāntu ieteica kolhoza «Nākotne» speciālisti. Viņi pirmie to arī pieļietoja praksē.

Seit pilnīgi vietā būtu jautājums: «Kāpēc viņi to darīja?» Diemžēl kaut cik pienemamas atbildes uz to pārbaudītāji tā arī nevarēja saņemt. Tomēr saimniecības laudis izteica vairākas iespējamās atbildes.

Pēc dažām no tām izrietēja, ka vajadzēja baidīties, jo zirgus iārdeva ne jau istie to saimnieki... Citī norādīja, ka zirgu pārdevēji, saņemot naudu nelikumīgi, arī paši bija ieinteresēti ievērot stingrāko slepenību. Protams, tas viss ir tikai pieņēmumi. Kā bija īstenībā?

Jā, kas gan nekārtēja senajos labajos laikos, kad bija trokšņaini tirgi, jautra tirgošanās ar zirgiem. Tos atcerēties ir daudz vieglāk nekā apzināties, ka kolhoza kabata nav sava personīgā. Ka bezsaimnieciskumam un izšķērdībai šodien nedrīkst būt vietas mūsu dzīvē.

A. ALEKSEJEVS

Lieli un atbildīgi uzdevumi šajā piec-gadē jāveic vietē-jām Tautas deputā-tu padomēm. Un viens no svarīgākajiem — aktīvi iesaistīties ekonomisko un sociālo problēmu risināšanā.

Riebiņu ciemā darbojas astoņas pastāvīgās deputātu komisijas. Vietējās ciema padomes veselības aizsardzības un sociālās nodrošināšanas pastāvīgo komisiju vada kolhoza «Krasnij Oktjabri» ekonomiste Anastasija Beinaroviča. Tā ir viena no darbīgākajām komisijām. Deputāti rūpējas par medicīniskās apkalpošanas pilnveidošanu, darba velerāniem, viņu sadzīves apstākļu uzlabošanu.

ATELĀ: kolhoza «Krasnij Oktjabri» ekonomiste, ciema padomes deputāte Anastasija Beinaroviča.

J. ZANDES foto

Atgriezoties pie publicētā

Nogaidītāju pozīcijās

No K. Marksa kolhoza lasītājiem saņemām vēstuli. Citēsim: «27. martā laikraksta «Leņina Karogs» 37. numurā bija publicēts feļetons par K. Marksa kolhozu, kritizēti klāpnieciskie un finanšu resursu izšķērdēšana. Nelikumīgi izlietoti 4 000 rubļu. Mēs, lasītāji, gaidām šī feļetona beigas, jo, kā apgalvoja autors, tas paliek nepabeigts. Pagājuši jau četri mēneši, bet atbildes joprojām nav. Vairbūt arī autors saņēmis daļu no feļetona minētās summas un tāpēc klusē».

Tā, lūki! Taču uzreiz jāteic: autors materiālus labumus no feļetona kritizētajiem klāpnieciskajiem nav guvis. Bet klusē viņš tāpēc, ka...

Tulīt pēc feļetona parādīšanās laikrakstā saņemām plašu vēstuli krievu un latviešu valodā ar firmas zīmi «Preiļu dzīvnieku slimību apkarošanas stacija» kreisajā stūrī. To bija parakstījis rajona galvenais veterinārais ārsts J. Kacars. Tā bija adresēta gan redakcijai, gan tautas kontroles rajona komitejai. Pirmās teikums skanēja tā: «Feļetona minētie fakti atbilst patiešībai».

Tālāk sekoja izraksti no normatīvajiem dokumentiem, norādot sējumam un lappusēm, bija citēti atsevišķi izvilumi. Uzzinājām, ka stacijai nav dezinfekcijas nodalās un ir tikai viena niecīga algas likme — 93 rubļi — automašīnas DUK šoferim, ka tikai labas gribas pēc rūpējoties par humānām uzdevumiem — lai lopi neslimotu, stacija nākusī pretī, nosūtīt uz saimniecībām savu dezotehniku. Tas viss ticis darīts nesavlaicīgi, bez atbildības, jo saimniecības dezinfekciju veikušas par saviem līdzekļiem. Vēl uzzinājām, ka nekādu informāciju par cilvēkiem, kuri veic dezinfekciju, stacija nav saņēmusi.

Tad jau, kad kļuva zināmi feļetonā minētie fakti, vajadzēja spert attiecīgus soļus. Un spēra arī — apvainojās. Lūk, kādi vārdi teikti vēstulē: «Turpmāk rajona saimniecībās fermu profilak-

tiskās dezinfekcijas pret dzīvnieku infekcijas un invāzijas slimībām ar dzīvnieku slimību apkarošanas stacijas dezotehniku netiks izdarītas».

Bet — vai tad mēs pārmetām stacijai, ka tā palīdz saimniecībām? Mēs bijām tikai pret tās darbinieku nelikumīgo rīcību, kā rezultātā izkrāptas lielas summas. Mēs toreiz noklusējām, ka līdzīgi darījumi bijuši arī ar kolhoziem «Zelta vārpa» (2 620 rubļi), Lenina (335,9 rubļi), Suvorova (229 rubļi) un Dzeržinska (215,34 rubļi). Lai gan tās nav tik lielas summas, kā feļetonā minēta, tomēr, kā trāpiģi saka tautā, dara rokas netīras. Citiem vārdiem, bija enerģiski jācinās pret bezstrādes ienākumiem, jāpanāk lai nelikumīgās izmaksas nonāktu atpakaļ saimniecību kases. Kad tas tiks izdarīts, par to atbildē ne vārda.

Bet notikumi pa to laiku risinājās šādi. Tautas kontroles rajona komiteja bija ieinteresēta, lai lēmums tiktu izpildīts, tāpēc tā neatlaidīgi pieprasīja arī no rajona agrārūnieciskās apvienības enerģisku un pareizu rīcību. Apvienības priekšsēdētāja vietnieks A. Egļitis apsoliīja, ka kolhozs krāpnieciskās iesūdzēs tiesā, bet nekā. Palet kāds laiks, atkal tiek prasīts: kas izdarīts? Soreiz K. Marksa kolhoza valdes priekšsēdētājs J. Podskočis paskaidro, ka vietniekam, kurš bija līdzzinātais darījumā, un citiem, lai daļēji segtu zaudējumus, ar valdes lēmumu uzlikts naudas uzrēķins.

Taču tautas kontroles rajona komiteja ar to vien nav apmierināta. Kā tad tā? Iznāk, ka tie, kuri saņēma naudu, tā arī paliek sveikā? Tāpēc visi materiāli iesniegti prokuratūrā. Iši rezumējot minēto, var teikt: feļetons nepabeigts līdz šai dienai palicis tāpēc, ka gan kolhoza, gan dzīvnieku slimību apkarošanas stacijā ieņēmuši nogaidītāju pozīcijās, sak, varbūt nesmukums aizmirsisies...

Neaizmirsisies. Nedrīkst tikt aizmirsts. Nu vārds prokuratūrai. A. RANCĀNS

IEINTERESĒT, PAMUDINĀT

Tiem, kuri vēlas mācīties Jaunaglonas profesionālī tehniskajā vidusskolā, iestāties jāņem vērā ir pārrunas. Par aizvadītajiem skolas gadiem, par izvēlēto profesiju. Pedagoģi tā cenšas izkristalizēt katru audzēkņa «es», izdibināt iemeslus sekmju vidū. Vēl jābūt, mīnusiem uzvedībā. Atraisīt jaunlešu pašapziņu, no spūralnajiem zēniem un meitenēm izaudzināt plaša profila lauksaimniecības specialitāšu strādniekus — šis uzdevums nav viegls. Ipaši tad, ja daži jau ir nepilngadīgo lietu komisiju uzskaitē (tie nāk no tā dēvētajām nelabvēlīgajām ģimenēm).

Skolas direktors Nikolajs Leonovs uzskata:

— Patš galvenais, lai mācību laikā skolas pedagoģu kolektīvs liktu lietā visas iespējas jaunlešu rakstura veidošanai un vismaz daļēji spētu labot ģimenes un sabiedrības kļūdas. Audzēkņos jāveido rakstura noturība attiecsmē pret darbu un sadzīvi.

Vai katrreiz tas izdodas? Nē. Ir gadījumi, kad par audzēkņu pārkāpumiem lemj nepilngadīgo lietu komisijā un rajona iekšlietu nodaļā. Par audzēkņu likteniem bazas izteic narkoloģiskais dienests.

Vienlaikus jāuzsver, ka skolā dara visu, lai audzēkņi iemācītos ne tikai izvēlētas profesijas ABC, bet arī iegūtu pārliecību: «Es to spēju!».

Nikolajs Leonovs atceras šādu gadījumu ar Juriju V., kuru dzīve nebija lutinājusi. Vecāki dzer, viens brālītis — kolonijā, otrs — cietumā. Sim bez saules augušajam putnēnam vajadzēja iemācīt ne tikai amatu. Arī ticēt cilvēkiem un pašam sev. Vispirms izlēma zēnu pilnībā izolēt no ģimenes. Apņemot vecākus atļāva paretam. Jurijs iesaistījās futbola nodarbībās, kur jaunietis sadraudzējās ar labiem puīšiem. Uztiēca fizorga, vēlāk arī grupas organizatora pienākumus. 3. kursa beigas grupa lūdza nepilngadīgo lietu komisiju noņemt Juriju V. no uzskaites.

Gadījumi, kad skolas pedagoģu kolektīvam jārod rīcības veids, lai zēnam vai meiteņei pa-

līdzētu izķepuroties no bērnības dienu alkohola tvana, vēl ir samērā bieži. Izdosies to izdarīt vai nē — tas lielā mērā atkarīgs arī no sabiedriskajiem audzinātājiem. Katram, kā viņus dēvē, grūti audzināmajam ir divi sabiedriskie audzinātāji — pedagoģs un skolas biedrs. Par sava darba rezultātiem viņi regulāri atskaitās pedagoģiskās padomes sēdēs. Galvenais ir sekmēt centību mācībās un organizēt inte-

REDZESLOKA — JAUNATNES AUDZINĀŠANA

resantas vajabrīžu nodarbības. Un — lai šie pamudinājumi nebūtu kampaņveida.

Mērķis — pēc iespējas vairāk audzēkņu iesaistīt sporta nodarbībās, radīt šim nodarbībām atbilstošu materiālo bāzi. Jaunaglonas profesionālī tehniskā vidusskola, kopš to vada Nikolajs Leonovs, faktiski kļuvis par būvlaukumu. Rekonstruē telpas, ceļ dzīvokļu pedagoģiem, labiekārto bibliotēku, veido skolas novadpētniecības muzeju. Ieceres «nekarājas» gaisā, tās iesteno. Daudz paveic pašu audzēkņu rokas un prāti. Ik mācību gada sākumā skolā notiek aptauja. «Kas tevī apmierina, kas ne, ko tu vēlētos savā skolā?»

— Dažreiz idejas ir bērnišķīgi naivas, taču daudzas ir vērtīgas, — atzīst N. Leonovs.

Top skolas sporta un kultūras komplekss, paredzētas telpas motoklubam, būs smagatlētikas zāle, vingrošanas un aerobikas zāle. Arī telpa garīgo un fizisko spēku atjaunināšanai (ar nelielu saunu un baseinu). Paredzams, ka jau šoruden ar fizisko kultūru un sportu nodarbošies vismaz 80 procenti audzēkņu, bet perspektīvā — visi. Kultūras un sporta kompleksa izveidošanai rekonstruē kopmītni vecās telpas. (No-komplektēti arī sekciju vadītāji.) Kapitāli remontē kluba telpas. Paplašināsies foajē, atjaunos kinozāli.

Vēstule ar komentāru

nozīmē arī atbildību

Loti patīkami lasīt laikrakstā «Leņina Karogs» ievietotos rakstus par Preiļu sakaru mezgla nemītoģu gādību telefona sakaru uzlabošanā pilsētās un laukos. Uzzinām, ka daudzās pilsētās dzīvokļos ir tālruni, abonenti vieģi un ērti nodibina sakarus ar jebkuru mūsu republikas un valsts apdzīvotu vietu. Taču ko lai sakām mēs, kolhoza «Zelta vārpa» 2. iecirkņa kolhoznieki, kas dzīvo vairāk nekā 10 kilometru attālumā no centra? Grugulēs, Saltešos, Stihlēros, Vilkajos, Kļaudziņsalā, Makarēs nav neviena telefona, izņemot veikalu, kurš arī, protams, pieejams tikai dienā. Arī līdz sakaru nodaļai «Gavartienu» dienā vēl var tikt, ja notiek, piemēram, nelaimes gadījums, ar garāmbraucošu mašīnu vai traktoru. Taču kā izsaukt ātro medicīnisko palīdzību naktī?

Tāpēc mēs lūdzam no visas sirds nēmi vērd mūsu lūgumu un palīdzēt ierīkot telefonu. P. GOLUBEVA, M. ODRASOLA, P. ZEPS un citi — pavisam 18 paraksti ir zem šī sirsnīgā lūguma, kurā, starp citu, rakstīts arī par kādu nelaimes gadījumu, kad smagi slima cilvēka kaimiņi stāvējuši uz ceļa un gaidījuši kādu gadījuma mašīnu, jo

izsaukt ātro medicīnisko palīdzību nav bijis iespēju.

Kolhoza «Zelta vārpa» partijas pirmorganizācijas sekretārs P. Stikāns apstiprināja vēstulē minēto. Savā laikā visi sakaru nodaļā esošie brīvie numuri devīgi izdāļī jebkuram tiktājam tuvākajā apkārtnē un centrā dzīvojošajiem. Nu vairs numuru nav, bet nepieciešamība, kā izrādās, jo liela. Bez telefona sakariem minētajā iecirknī palikušas arī divas fermas. Vairbūt lietderīgi šeit būtu «paretināt» centru, ierīkojot bloķētos telefonus, un tādejādi izbrīvēt dažus tik vajadzīgos numurus 2. iecirkņa ļaudīm. Pareizu un enerģisku rīcību gaidām no Preiļu sakaru mezgla, kā arī izskaidrojumu, kāpēc telefonizācijas tīkls saimniecībā tik nevienmērīgs?

PSKP XXVII kongresā PSKP Centrālās Komitejas politikajā referātā bija sevišķi akcentēti cilvēka sociālo dzīvi skarošie jautājumi. Attieksme pret cilvēku. Gribētos teikt — mūsu valsts atbildība par cilvēku. Par atgriezenisko saiti starp cilvēka nenokārtoto vai nokārtoto sadzīvi un ražošanu šodien jau nevienam vairs nav sevišķi jāpārliecina. Ir jārikojas.

L. SILA

Attieksme

Kolhozā cepta maize

Rīgas rajona kolhozā «Adaži» nodota ekspluatācijā ceptuve. No veikala to atdala stikla siena, tāpēc viss maizes cepšanas process ir redzams kā uz delnas. Atnāk cilvēks pēc maizes un redz, kā kublos tiek ielaukta mīkla, kā tā, pārejot no konveijera uz konveijeru, pārtop par kukuļiem. Un beidzot krāsni jābālie mīklas pikuci pakāpeniski pārvēršas zeltainos kļaiptos. Turpat ceptuvē tos iesaino maisiņos — tāda veidā maizīte ilgāk saglabājas svaiga. Saimniecības tirdzniecības marka uz maizīņa it kā garantē augstu kvalitāti.

Iegādājoties silto un smaržīgo maizīti, pircējiem — tie pārsvarā ir lauku iedzīvotāji — rodas īpaša apziņa, ka arī viņi ir piedalījušies tās tapšanas procesā. Tik tiešām, ja redz, kā rodas maize, arī attieksme pret to būs īpaša, saudzīga. Bet lauku ļaudīm tā ir arī priecīgs viņu grūtā darba rezultāts. Reizēm gadās tā: cilvēki strādā, audzē labību, bet ple garšīgas maizes netiek. Tā tiek vesta tālu ceļu no pilsētas un reti kad lauku veikalos nonāk svaiga.

Protams, maza ceptuve ražošanas apjoma ziņā nav pielīdzināma lielām maizes kombinātiem, bet tas nozīmē, ka tā ir neizdevīga. Pēc ekonomistu aprēķiniem, ar kolhoza ceptuves ierīkošanu saistītie izdevumi drīz atmaksāsies. Starp citu, tās ražīgums nav nemaz tik niecīgs: 210 baltmaizes kļaiņi stundā. To pietiek ne tikai sava ciemata iedzīvotājiem vien, daļu var pat pārdot pilsētniekiem. Tuvākajā laikā saimniecība plāno atvērt firmas veikalu Rīgā. Tā preču sortimentā būs ne vien maize, bet arī jau pazīstamie produkti, ko ražo «Adaži»: kaltēto un cepto kartupeļu salmiņi, šķīstošā cigoriņu kafija.

L. JAKOVĻEVA,

rajona izpildkomitejas instruktore

LATINFORM

PUSGADS, LAI LABOTOS

NESEN notikušajā tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību rajona štāba sēdē tika apspriests ceļu būvmateriālu kombināta 4. ceha (komandieris S. Zelvis) un elektrotīklu rajona (komandieris P. Dauksts) brīvprātīgo kārtības sargu vienību darbs sabiedriskās kārtības sargāšanā un ceļu satiksmes drošības nodrošināšanā mikrorajonā un pilsētā.

So jautājumu izskatīšanas celonis bija minēto vienību gaužām vajāis darbs. Piemēram, 4. ceha vienībā ir tikai četri cilvēki, kaut arī kolektīvā strādā 60

darbinieki. Jau šis fakts vien liecina par neizpildītu rajona štāba prasību — vienības sastāvā nodrošināt 10 procentus no kolektīvā strādājošo locekļu skaita.

Nāv jūtam mērķtiecīgs, sistematīks darbs. Pie tā paša no-nākuši arī elektrotīklu rajona brīvprātīgie kārtības sargi, kas pēc rajona izpildkomitejas iekšlietu dalas sniegtajam zinām nav ieradusies uz dežurām šī gada februārī, martā un maijā. Bet dežurējošo skaits pārējos mēne-

šos, no četriem cilvēkiem pakāpeniski samazinājies līdz diviem, kaut arī normā noteikts ne mazāk par pieciem.

Brīvprātīgo kārtības sargu vienību rajona štābs šo vienību darbu atzina par neapmierinošu. Jūlijā 4. cehā kārtības sargu skaitam jāpalielinās līdz astoņiem. Elektrotīklu rajona vienības pienākums — pilnīgi izskaust dežurā neierašanās gadījumus. Lēmumā norādīta arī nepieciešamība rīkot regulāras tau-

tas brīvprātīgo kārtības sargu mācības, pastiprināt cīņu ar zūpošanu gan mikrorajonā vai pilsētā, gan arī savā organizācijā, iesaistīties aktīvi cīņā pret bezstrādes ienākumiem. Informāciju par šī lēmuma izpildes gaitu paredzēts noklausīties štāba sēdē pēc pusgada.

L. JAKOVĻEVA,

rajona izpildkomitejas instruktore

Nesen Saldus sovhoztehnikumā atklātais jaunais sporta komplekss kļuvis par šī rajona kultūras un sporta dzīves centru.

Trijās sporta zālēs un divos baseinos no agra rīta līdz vēlam vakaram notiek nodarbības dažādās sekcijās. Kompleksa baseini dienā spēļ uzņem vairāk nekā 400 cilvēku. Sporta zāles izveidotas tā, ka nepieciešamības gadījumā tās var izmantot koncertu un citu masu pasākumu rīkošanai.

Šeit jau viesojusies ansambļi «Credo» un «Ornaments».

Kompleksā ietilpst arī motokrosa trase. Saldū ir atzīti šī sporta veida meistari — PSRS izlases dalībnieki Aigars Baltgalvis un Baltijas republiku čempions Zigmunds Rudovics.

Kompleksā izveidota jātnieku sporta sekcija, kas īpaši populāra ir meiteņu vidū.

Sporta centrs turpina augt. Tā attīstības plānos paredzēta arī mākslīgā ledus slidotavas ierīkošana.

ATTEĻOS:
 ▲ treniņciēnā;
 ▲ līdzjutējam!

I. KALNIŅA foto (LATINFORM)

MŪSU KONSULTĀCIJAS

Lauku māju tehniskā inventarizācija

Lūdzam ar laikraksta palīdzību sniegt informāciju, uz kāda lēmuma pamata Daugavpils tehniskās inventarizācijas birojs veic jau sen uzcelto ēku pārērišanu un plānojamā zīmēšanu. Vienlaicīgi arī izskaidrojiet šo zīmējumu cenu noteikšanas kārtību, jo vienas saimniecības ēku zīmējums izmaksā 40 — 60 rubļus.

AIZKALNES CIEMA IEDZIVOTĀJI

Saskaņā ar PSRS un savienoto republiku dzīvokļu likumdošanas pamatiem, lai ieviestu vienotu kārtību dzīvokļu fondu valsts uzskaitē, LPSR Ministru Padome, pildot PSRS Ministru Padomes lēmumu, 1985. gada 21. maijā pieņēma lēmumu «Par dzīvokļu fondu valsts uzskaites kārtību». LPSR Komunālās saimniecības ministrijai uzdots organizēt visu republikas teritorijā esošo lauku māju reģistrāciju un tehniskās inventarizācijas dokumentācijas izgatavošanu, sakopot un analizēt ziņas par ēku skaitu, lietderīgo platību, ēku vērtību. Rajonos šis darbs jāveic attiecīgajam tehniskās inventarizācijas birojam. Uzskaitāmas mājas ēkas derīgas dzīvošanai augu gadu.

Par tehnisko inventarizāciju, tas ir — uzmērīšanu uz vietas, rasējumu izgatavošanu un ēku novērtēšanu, maksā pilsonis vai organizācija, kam attiecīgais namīpašums pieder. Aprēķinot apmaksu par veikto darbu, tiek pielietotas stingri noteiktas apmaksas normas, kas apstiprinātas Valsts cenu komitejā 1969. gada 16. aprīlī un stājušās spēkā 1970. gada 1. janvārī. Ikviens pilsonis, saņemot gatavo plānu Daugavpils tehniskās inventarizācijas biroja Preiļu grupā (Preiļos, Pionieru laukumā 1), var uz vietas pārbaudīt, cik pareizi sastādīts rēķins. Tas sastāv no dažādām summām. Piemēram, katras ēkas apsekošana maksā 35 kapeikas, nocenošana — 1 rublī 44 kapeikas, plāna uzzīmēšana — 1 rublī 85 kapeikas utt., kopā apmēram 20 rādītāji. Un, kā jau jūs sapratāt, tas viss attiecas tikai uz vienu ēku. Ja jūs saim-

niecība sastāv, piemēram, no sešām ēkām, šī summa attiecīgi jāpāreizina ar seši. Tātad maksas lielums ir tieši proporcionāls ēku skaitam. Sava apmaksu paredzēta pat, piemēram, par zemes gabala, uz kura atrodas jūsu īpašums, uzzīmēšanu uz papīra.

Biroja darbinieki ikvienā gadījumā izskaidro par veļamā darba nepieciešamību. Tāpat ne-skaidrību gadījumos var griezties ciemu padomju izpildkomitejās. So iestāžu sekretāri jau labu laiku iepriekš ir saņēmuši instrukcijas rajona izpildkomitejas rīkotā seminārā.

Rajona pilsētās visas personīgās mājas ir inventarizētas un uzskaitītas jau kopš 1949. gada, lauku mājas sākām inventarizēt 1985. gada maijā. Pašlaik šis darbs notiek Pelēču, Rožupes, Rušonas, Aģlonas, Riebiņu un Saunas ciemos. Kopumā rajona inventarizācija jāpabeidz tuvāko gadu laikā.

Tiem, kuru saimniecības inventarizācija bija veikta līdz šī lēmuma pieņemšanai, nāksies piemaksāt starpību par plānojamā ienestajam izmaiņām un papildinājumiem.

Kāds varbūt uzskata: lai biroja laudis pūlas, ja jau viņiem tas nepieciešams, bet par gatavo dokumentāciju viņš nemaksās un to neizmēs. Šādos gadījumos šiem namīpašniekiem vairākkārt izsūtām atgādinājumus, ja tie paliek bez ievēribas — esam tiesīgi caur notariātu piespiedu kārtā aprakstīt mantu par attiecīgu summu.

Ja summas nomaksa par plānu rada grūtības, var rīkoties šādi: cilvēks griežas biroja Preiļu grupā vai arī vietējās ciema padomes izpildkomitejā ar attiecīgu lūgumu, un rēķinā paredzētais naudas daudzums pēc vienošanās tiek sadalīts pa vairākiem mēnešiem, kuros tas jānomaksā. Ja tas ir ērti maksātājam, varam vienoties kaut vai par piecu rubļu ikmēneša iemaksu. Kad vajadzīgā summa būs nomaksāta, saimniecības īpašnieks saņems dokumentus. **L. PUSVACIETE.**

Daugavpils tehniskās inventarizācijas biroja Preiļu grupas brigādiere

Lemj biedru tiesa

Jūnija beigās biedru tiesas atklātā sēdē izskatījām ekskavatora mašīnista Aina Stāla un strādnieka Viktora Sekuna lietu — viņi neattaisnoti kavēja darbu.

V. Sekuns arī agrāk nav izcēlies ar labu darba disciplīnu. Pie mums viņš ieradās ar ierakstu darba grāmatīnā, kurš liecināja, ka iepriekšējā vietā bijis daudz pārkāpumu. Taču arī pie mums viņš turpināja pa vecam — dažos mēnešos parādīja sevi tā, ka nācās lietot bargus līdzekļus.

Sodīti darba

disciplīnas pārkāpēji

Kārtējā algas dienā «nenoturējās» arī jaunais strādnieks A. Stāls. Soreiz nolēmām, ka pietiek viņu audzināt, jo visi mūsu aicinājumi nav ņēmi vērā.

Biedru tiesa abiem izteica sabiedrisko rājienu un ierosināja disciplīnas grāvējus atbrīvot no darba. Mūsu lūgumu administrācija ievēroja.

V. PANKOVŠ,

Preiļu 21. PMK biedru tiesas priekšsēdētājs

KINO

«EZERZEME»

12. jūlijā — «Spartaks», 1. un 2. sērija, ASV, sāk. plkst. 14, 17, 20; 13. jūlijā — «Kad citi klusē», VDR, sāk. plkst. 16, 18, 20; 14. jūlijā — «Spītnieka savaldīšana», Itālija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 15. jūlijā — «Sīdrabresa», «Belarusfiljm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 16. jūlijā — «Noziedzīgā reportāža», 1. un 2. sērija, Francija, sāk. plkst. 17, 30, 20; 17. jūlijā — «Zemu pakļianies», A. Dovženko st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 18. jūlijā — «Pārsteidzīgais solis», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 17, 30, 20.

«АТРОТА»

12. jūlijā — «Cāsku kārājs», «Mosfilm», sāk. plkst. 14; 12. jūlijā — «Noziedzīgā reportāža», 1. un 2. sērija, Francija, sāk. plkst. 16, 30, 19; 13. jūlijā — «Apdraud dzīvību», «Mosfilm», sāk. plkst. 16, 18, 20; 14. jūlijā — «Staiqule», A. Dovženko st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 15. jūlijā — «Spartaks», 1. un 2. sērija, ASV, sāk. plkst. 17, 20; 16. jūlijā — «Kad citi klusē», VDR, sāk. plkst. 17, 19, 21; 17. jūlijā — «Spītnieka savaldīšana», Itālija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 18. jūlijā — «Sīdrabresa», «Belarusfiljm», sāk. plkst. 17, 19, 21.

36. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

1986. — 1987. mācību gadā uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

ar astoņgadīgo izglītību — nepārtrauktās stikla šķiedras ieguves operatori, spolētājas, audējas kontrolieres, sieviešu apģērbu drēbnieces (mācības latviešu valodā), šķeterētājas (mācības krievu valodā).

Mācību ilgums 3 gadi. Audzēkņi saņem 50 procentus no nopelnītā.

Ir bezmaksas uzturs, kopmītne un apģērbs.

Ar vidusskolas izglītību — skaitļojamo mašīnu operatori (stipendija 30 rubļi).

spolētājas šķeterētājas (stipendija 30 rubļi), un bāzes uzņēmuma piemaksa 50 rubļi un 50 procenti no nopelnītā).

Mācības notiek latviešu valodā. Mācību ilgums 1 gads. Ir bezmaksas kopmītne.

Iestājoties skolā jāiesniedz: iesniegums (aizpilda uz vietas), dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai noraksts,

dzīves vietas izdota izziņa, veselības pārbaudes izziņa (086/y forma), 4 fotokartītes 3x4 cm, raksturojums, drēbniecēm un skaitļojamo mašīnu operatoriem — nosūtījums no darba vietas.

Izziņas pa telefonu: Valmieras 32345 vai 32155.

Skolas adrese: Valmierā, Vadu ielā 3.

RIGAS 26. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

(226084, Rīgā, A. Deglava ielā 41 a, tālrūni 573954, 575578, ir kopmītne)

aicina 1986. — 1987. mācību gadā apgūt šādas specialitātes: trikotāžas izstrādājumu, audumu, zeķu adītājas, audējas, trikotāžas izstrādājumu šuvējas,

gatavo izstrādājumu kontrolieres, šujamo un aužamo stelļu remontatstlēdniekus (zēnus).

Mācību ilgums 3 gadi. Uzņem 8. klašu absolventus.

Tīnējas — šķeterētājas. Mācību ilgums 1 gads. Uzņem ar astoņgadīgo un vidusskolas izglītību.

Piegrīzējas, šuvējas.

Mācību ilgums 1 gads. Uzņem vidusskolu absolventus, mācības latviešu un krievu valodā.

Zeķu šuvējas. Mācību ilgums 3 gadi. Uzņem 8. klašu absolventus, mācības notiek krievu valodā.

Mācību laikā tiek izmaksāta stipendija un apmaksā par saražoto produkciju prakses laikā. Audzēkņi saņem brīvbiļetes braukšanai transporta līdzekļos. Trīsgadīgajās grupās audzēkņi iegūst vidusskolas izglītību. Mācību laiku ieskaita darba stāžā. Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 30. augustam.

CĒSU

4. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

(Cēsis, K. Marksa ielā 3, telefons 22971) 1986. — 1987. mācību gadā uzņem jauniešus un jauniešus ar 8 klašu izglītību bez iestāju pārbaudījumiem šādās specialitātēs:

mēbeļu galdnieki, rūpniecisko iekārtu remontatstlēznieki (apmācot frēzētāju, slīpētāju darba lemaņas), galdnieki namdari, elektromontieri elektrokārtu remontam.

Mācību ilgums 3 gadi. Mācības notiek latviešu valodā.

Skolā darbojas sporta, tehniskie un mākslinieciskās pašdarbības pulciņi.

Iestājoties skolā, jāiesniedz: iesniegums, norādot specialitāti,

izglītības apliecība, skolas izdots raksturojums, dzimšanas apliecība (oriģināls) vai pase, medicīniskā izziņa (086. veidlapa un bērnu individuālā karte), izziņa par vecāku dzīves vietu un ģimenes sastāvu, trīs fotokartītes (3x4 cm).

Dokumentus pieņem, sākot ar šī gada 1. jūniju, Cēsis, K. Marksa ielā 3 vai pa pastu. Reflektantiem jāierodas uzņemšanas komisijā pēc izsaukuma.

Skolas absolventi tiek norīkoti darbā lielākajos uzņēmumos Rīgā, Daugavpilī, Smiltēnē, Slokā, Rēzeknē, Līvānos, Madonā, Ventspilī, Brocēnos, Talsos, Kuldīgā, Cēsis u. c.

Administrācija

Redaktors V. PETROVS

REZEKNES

33. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

aicina mācīties audzēkņus šādās specialitātēs:

sviesta un siera meistari (mācību laiks 3 gadi), pārtikas preču kontrolieri kaseīri (mācību laiks 1 gads), pavāri (mācību laiks 3 gadi).

Skolā uzņem astoņgadīgo skolu absolventus grupās ar trīs-gadīgo apmācību kursu, vidusskolu absolventus — viengadīgajās grupās.

Trīsgadīgo grupu audzēkņi tiek apgādāti ar uzturu un formas tērpu, bet viengadīgo grupu audzēkņi saņem stipendiju.

Ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pusi no nopelnītās summas.

Pienrūpniecības grupu absolventi strādā republikas piena kombinātos un pienotavās, tirdzniecības grupu absolventi — Rēzeknes tirdzniecības pārvaldes veikalos un uzņēmumos.

Tirdzniecības grupās uzņem audzēkņus, kuriem ir Rēzeknes pilsētas vai rajona pieraksts.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Leņina ielā 155/1, telefons 33664.

PARDOD govī kolhoza «Vārķava» M. Klaparos. P. Andrejevs.

MIRUSO ATCERES DIENA

1986. gada 27. jūlijā, Rudzētu ciemā

Steķu kapos plkst. 10.00, Vidu kapos plkst. 13.00, Rudzētu kapos plkst. 14.00, Eleonorvīlas kapos plkst. 16.00.

Līdzjūtības

Sirds nepukst valrs, bet vēl tai bija skanēt... (J. Sirmbārdis)

Jūtam līdzī Zariņu ģimenei sakarā ar DELA un BRĀLA pār-agro nāvi.

Mājas kaimiņi

Kā putna dziesma izskan mūžs, Un cilvēks aiziet un mājās nepārnāk.

Un atkal asaras un izgaist prieks, Un koki kapsētā šalc drūmak, skumīgāk.

(A. Strautiņš)

Skumju brīdī esam kopā ar Juri Brišku, izvadot TEVU uz smiltaini.

M. Gorkija kolhoza arodorganizācija

Lēks saulīte citu rītu Druvas, silus apraudzīt. Tu gulēsi mūža miegu Baltos smilšu palagos.

(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību DONOTA BRISKAS piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

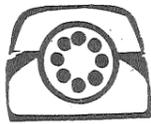
M. Gorkija kolhoza valde

Izsakām dziļu līdzjūtību Veronikai Seržānei sakarā ar TEVA nāvi.

Preiļu sakaru mezģļa kolektīvs

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайганс», г. Рига, ул. М. Горького, 105

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRŪNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevu-mam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves no-dalām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzīnām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 131 eks. (latv. val. 9 454 eks., krievu val. 3 677 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poliģrāfijas un grāmatu tirdz-niecības lietu komitejas Daugavpils tipo-grāfijā 228400, Daugavpilī, Vaikas ielā 1. Indeks 68169. 1. nos. Iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Pas. 867.